

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління і адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему:

**“МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ
УКРАЇНОЮ ТА ЄС”**

Студента 4 курсу, 12 групи,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

_____

(підпис студента)

Ринкової
Дар’ї
Олександрівни

Науковий керівник
кандидат економічних наук,
доцент

_____

(підпис керівника)

Сонько
Юлія
Анатоліївна

Гарант освітньої програми
кандидат економічних наук,
доцент

_____

(підпис гаранта)

Головня
Юлія
Ігорівна

Київ 2020

Київський національний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: бакалавр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Спеціалізація: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав. кафедри

« 17 » червня 2020р.

Завдання на випускню кваліфікаційну роботу (проект) студентові Ринковій Дар'ї Олександрівни

1. Тема випускної кваліфікаційної роботи(проекту): **«Механізм реалізації угоди про асоціацію між Україною та ЄС»**
2. Затверджена наказом ректора від «27» лютого 2020 р.№757
3. Строк здачі студентом закінченого роботи(проекту): 15.05.2020
4. Цільова установка та вихідні дані до роботи(проекту)

Мета дослідження – проаналізувати механізми реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Досягнення поставленої мети зумовило вирішення наступних **завдань дослідження:**

- розглянути теоретичні підходи до механізму реалізації угоди про асоціацію;
- здійснити дослідження стану реалізації угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом;
- проаналізувати напрямки удосконалення механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Об'єкт дослідження – процес реалізації угоди про асоціацію між Україною і

ЄС.

Предмет дослідження – теоретичні засади та практичні аспекти дослідження механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Зміст випускної кваліфікаційної роботи (проекту) (перелік питань за кожним розділом):

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1.....	6
ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ.....	6
1.1. Поняття та механізми реалізації угоди про асоціацію.....	6
1.2. Етапи розвитку економічного співробітництва між Україною та ЄС в процесі євроінтеграції.....	8
РОЗДІЛ 2.....	13
ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ.....	13
2.1. Тенденції гармонізації законодавства України з правом ЄС.....	13
2.2. Оцінка торговельно-економічного співробітництва між Україною та ЄС.....	15
РОЗДІЛ 3.....	21
НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ І ЄС.....	21
3.1. Проблемні аспекти та ризики співробітництва Україна – ЄС в контексті реалізації угоди про асоціацію.....	21
3.2. Шляхи попередження та вирішення проблемних аспектів щодо реалізації угоди про асоціацію.....	26
3.3. Шляхи активізації співробітництва регіонів України та країн ЄС.....	29
ВИСНОВКИ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	34

5. Календарний план виконання роботи(проекту)

№ пор.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи (проекту)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 27.02.2020	27.02.2020
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 10.03.2020	10.03.2020
3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 01.04.2020	01-05.04.2020
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 15.04.2020	20.04.2020
5	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи на кафедру	До 15.05.2020	15-20.05.2020
6	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 25.05.2020	25.05.2020
7	Зовнішнє рецензування ВКР	До 01.06.2020	01-05.06.2020
8	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	05-10.06.2020	05-10.06.2020
10	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 15.06.2020	До 15.06.2020
11	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією у ЕК для захисту	За графіком	За графіком

6. Дата видачі завдання «02» березня 2020 р.

7. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи(проекту)
Сонько Юлія Анатоліївна

8. Керівник проектної групи (гарант освітньої програми) Головня Ю.І.

9. Завдання прийняв до виконання студент Ринкова Дар'я Олександрівна

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи (проекту):

Тема випускної кваліфікаційної роботи «Механізм реалізації угоди про

асоціацію між Україною та ЄС». Актуальність обраної теми визначається тим, що у зв'язку з визначенням Україною стратегічної мети – інтеграції до ЄС, включаючи членство в цьому міжнародному об'єднанні, – важливим завданням є приведення вітчизняного законодавства у відповідність до права ЄС, що зумовлює реформування правової системи країни в цілому. Обрана форма інтеграції – компроміс, який, не вимагаючи створення федеративної структури, забезпечує більші масштаби співробітництва, ніж ті, які можливі на конфедеративних засадах. Актуальність даної проблематики обумовлюється високою її значимістю на сучасному етапі як для українського суспільства так і для світового співтовариства. На сучасному етапі дана тема стала особливо значущою для науки і практики. Це у свою чергу обумовлено впливом глобалізації на міжнародні процеси та на міжнародну систему у цілому, де кожна проблема чи питання що постає у межах однієї держави набуває з часом глобального характеру

Об'єкт дослідження – процес реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС. Предмет дослідження – теоретичні засади та практичні аспекти дослідження механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС. Метою цієї роботи: проаналізувати механізми реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Серед позитивних аспектів роботи: встановлено, що Європейська інтеграційна політика України - це комплексна діяльність держави в різних сфери суспільного життя, метою яких є створення законодавчих, економічних, політичних, соціальних та міжнародних передумов для входження України до ЄС шляхом приведення їх у відповідність із стандартами Європейського Союзу. В роботі розглянуто теоретичні підходи до механізму реалізації угоди про асоціацію. Автором проаналізовано напрямки удосконалення механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС та з'ясовано виклики та загрозна шляху інтеграції України до Європейського Союзу. В роботі досліджено сучасний стан співпраці України та Європейського Союзу та визначено перспективи та проблеми

реалізації Угоди про асоціацію.

До недоліків можна віднести: не всі наведені таблиці та рисунки мають посилання на джерела; іноді відсутні логічні переходи від одного підpunkту до іншого, що дещо порушує структурно-логічну схему роботи. Перераховані роботи не применшують її практичну значимість і загалом не впливають на загальне позитивне враження від роботи.

Робота виконана відповідно до вимог. Оброблено достатню кількість наукової літератури. Відповідно до довідки, наданої студентом, робота має достатній рівень унікальності. Загалом випускна кваліфікаційна робота Ринкової Д.О. відповідає встановленим вимогам та може бути допущена до захисту.

Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)
Сонько Юлія Анатоліївна

(підпис, дата)

Відмітка про попередній захист Головня Юлія Ігорівна

(підпис, дата)

11. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу (проект):
Випускна кваліфікаційна робота (проект) студента Ринкової Д.О. може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Керівник проектної групи (гарант освітньої програми): Головня
Юлія Ігорівна

Завідувач кафедри: Новікова Наталія Леонідівна

« 17 » червня 2020 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1	6
ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ	6
1.1. Поняття та механізми реалізації угоди про асоціацію	6
1.2. Етапи розвитку економічного співробітництва між Україною та ЄС в процесі євроінтеграції.....	8
РОЗДІЛ 2	12
ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ.....	13
2.1. Тенденції гармонізації законодавства України з правом ЄС.....	13
2.2. Оцінка торговельно-економічного співробітництва між Україною та ЄС	15
РОЗДІЛ 3.....	21
НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ І ЄС.....	21
3.1. Проблемні аспекти та ризики співробітництва Україна – ЄС в контексті реалізації угоди про асоціацію	21
3.2. Шляхи попередження та вирішення проблемних аспектів щодо реалізації угоди про асоціацію	26
3.3. Шляхи активізації співробітництва регіонів України та країн ЄС	29
ВИСНОВКИ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	34

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Весь період від часу проголошення незалежності Україна поступово наближалася до європейських цінностей. Сучасний етап політичного діалогу між Україною та ЄС базується на впровадженні Україною Стратегії інтеграції до ЄС, виконанні сторонами основних положень прийнятих документів.

У зв'язку з визначенням Україною стратегічної мети – інтеграції до ЄС, включаючи членство в цьому міжнародному об'єднанні, – важливим завданням є приведення вітчизняного законодавства у відповідність до права ЄС, що зумовлює реформування правової системи країни в цілому. Шлях до європейської інтеграції передбачає реальне забезпечення та захист основних прав та свобод людини, створення правової, соціальної та демократичної держави, яка посяде гідне місце у світовому співтоваристві. В кінці ХХ – на початку ХХІ століття динаміка розширень ЄС істотно зросла, що не тільки дає Євросоюзу нові імпульси до розвитку, а й ставить перед ним ряд проблем. Політика сусідства в цьому випадку представляє собою, з одного боку, зовнішній відповідь на внутрішні проблеми Євросоюзу.

Євроінтеграція є головним та незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України. Обумовлена періодичними ускладненнями для України щодо втілення стратегій європейської інтеграції.

Українське суспільство сьогодні конче потребує зрозумілої, об'єктивної та всебічної інформації про основи економічні, інституційні та соціальні ефекти Угоди про асоціацію. Така потреба зумовлюється тією обставиною, що переважна частина економічних положень Угоди фактично визначає зміст реформ, які має реалізувати Україна, щоб реально модернізуватись та стати успішною країною в широкому розумінні цього слова. Обрана форма інтеграції – компроміс, який, не вимагаючи створення федеративної структури, забезпечує більші масштаби співробітництва, ніж ті, які можливі на конфедеративних засадах.

Разом із тим, на сьогодні існує низка проблем, пов'язаних із процесом євроінтеграції. В першу чергу, це проблеми економічного характеру, пов'язані із ментальністю та історичною свідомістю українського суспільства. Це обумовлено у першу чергу з тим, що Україна територіально є однією з держав пострадянського простору і з моменту незалежності, її економічний та соціальний розвиток був залежний від більш могутнього сусіда – Росії. Можна казати, що на даному етапі Україні відводиться вкрай важлива роль: не просто дати імпульс до впровадження європейських цінностей в інших пострадянських державах, але й стати насамперед «пілотною» державою в поступовій демократизації Євразійського континенту. У світлі подій останніх років (анексії Криму, війни на Сході країни) відношення до даного процесу у певній мірі лібералізувалося, проте більшість існуючих проблем при цьому залишилися невирішеною.

Актуальність даної проблематики обумовлюється високою її значимістю на сучасному етапі як для українського суспільства так і для світового співтовариства. На сучасному етапі дана тема стала особливо значущою для науки і практики. Це у свою чергу обумовлено впливом глобалізації на міжнародні процеси та на міжнародну систему у цілому, де кожна проблема чи питання що постає у межах однієї держави набуває з часом глобального характеру.

Усі наведені положення обумовили актуальність теми. Актуальність проблеми, її наукове значення та можливе практичне використання результатів дослідження обумовили вибір теми, визначили мету та завдання дослідження.

Мета дослідження – проаналізувати механізми реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Досягнення поставленої мети зумовило вирішення наступних **завдань дослідження:**

- розглянути теоретичні підходи до механізму реалізації угоди про асоціацію;
- здійснити дослідження стану реалізації угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом;

- проаналізувати напрямки удосконалення механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Об'єкт дослідження – процес реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Предмет дослідження – теоретичні засади та практичні аспекти дослідження механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Методологічну основу дослідження склали такі методи дослідження: метод синтезу та аналізу, емпіричний, структурно-функціональний, комплексний, метод структурно-логічного аналізу, а також порівняльний метод.

Випускна кваліфікаційна робота містить три розділи, сім підрозділів; загальний обсяг 39 сторінок, включно зі списком використаних джерел, який містить 46 найменувань.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ

1.1. Поняття та механізми реалізації угоди про асоціацію

Основною категорією європейської інтеграційної політики є «інтеграція». Цей термін походить від латинського кореня «*integrum*» - ціле і «*integratio*» - відновлення. У словнику термінів та понять державного управління «інтеграція» визначається як процес досягнення єдності зусиль усіх підсистем (підрозділів) організації для ефективного виконання її функцій та завдань [13].

Європейська інтеграція України є невід'ємною частиною інтеграції України у світовий, політичний, економічний та правовий простір, яка забезпечує реалізацію чітко визначеної проєвропейської позиції.

Європейська інтеграційна політика України – це комплексна діяльність держав в різних сферах суспільного життя, метою яких є створення законодавчих, економічних, політичних, соціальних та міжнародних передумов для входження України до ЄС шляхом приведення їх у відповідність із стандартами Європейського Союзу [5].

Основна мета європейської інтеграційної політики – усунути перешкоди на цьому шляху України до ЄС. У процесі євроінтеграції кожної країни настає час, коли зовнішньополітичного питання, воно перетворюється на низку специфічних і досить складних завдань внутрішньої політики. Для України настав такий момент з моменту підписання Угоди про асоціацію з ЄС у 2014 році. Відтоді на першому плані опинилися абсолютно технічні потреби, наприклад, реалізація значної кількості європейських регламентів [22].

Успішна реалізація політики європейської інтеграції можлива лише за умов систематичного використання механізмів реалізації політики державними органами влади, а саме: політичних (вироблення політики), інституційно-організаційних (організація ефективної роботи), економічних (фінансова підтримка), правових

(нормативно-правове забезпечення), інформаційних (інформаційно-аналітичне забезпечення реалізації європейської інтеграційної політики) [9].

Питання про створення ефективного органу з питань європейської інтеграції – має важливе значення для успіху процесу в цілому.

У Центральній та Східній Європі існували дві основні моделі організації державного апарату європейської інтеграції та адаптації законодавства. У першій моделі координацію даного процесу здійснювало Міністерство закордонних справ (Чехія, Угорщина, Словаччина). У другому – уряд (Естонія, Латвія, Литва, Польща) [38]. В Україні система координації європейської інтеграції досить проста, але недостатньо ефективна через брак ключового корпусу з достатніми повноваженнями.

13 серпня 2014 р. Постановою Кабінету Міністрів України № 346 створено Урядовий офіс з питань євроінтеграції (далі – Урядовий офіс), який є окремим структурним підрозділом Секретаріату Кабінету Міністрів України. Основними завданнями Урядового офісу є забезпечення діяльності у сфері європейської інтеграції Кабінету Міністрів України, Прем'єр-міністра України та Віце-прем'єр-міністра України, до компетенції якого віднесено питання європейської інтеграції [6].

Безперечно, поява такого інституту - прогресивний крок, але статус і функції Урядового відомства в основному є "координуючими". Зокрема, урядовий офіс не розробляє законопроекти, не має права на законодавчу ініціативу, не проводить переговори з європейською стороною на вищих рівнях, не має права давати вказівки іншим органам державної влади (тільки через Прем'єр-міністра та лише у виняткових випадках). Основним його завданням є моніторинг загальної ситуації, якої, на мою думку, недостатньо для ролі єдиного і головного координатора європейської інтеграції в країні.

1.2. Етапи розвитку економічного співробітництва між Україною та ЄС в процесі євроінтеграції

Сучасний етап євроінтеграційного процесу України (з березня 2007 року по теперішній час) характеризується переходом від формату «партнерство і співробітництво» до «політичного об'єднання і економічної інтеграції» [16].

Згідно із заявою Верховної Ради України «Про європейський вибір України» від 16 вересня 2014 року: «Вибір України європейського майбутнього є вирішальним і остаточним, і ніхто не змусить нашу країну змінити вектор руху по даному шляху» [17].

В таблиці 1.1 наведені основні етапи інтеграції України до європейського простору.

Таблиця 1.1

Етапи інтеграції України до ЄС

Етап	Характеристика етапу
1991-1993	Визнання України партнером у відносинах з ЄС, початок розвитку відносин.
1994-1995	Підписання Угоди про партнерство і співробітництво, Вступ до Ради Європи.
1996-1999	Затвердження плану дій в рамках Європейської політики сусідства, підняла питання щодо надання Україні статусу країни з ринковою економікою, стосовно з безвізового режиму з ЄС та спільної розбудови кордону Україна – ЄС, затвердження Стратегії інтеграції України до ЄС, ухвалення Спільної стратегії ЄС щодо України (1999), де відзначався проєвропейський вибір нашої держави.

Продовження таблиці 1.1

2000-2007	Затвердження Програми інтеграції України до ЄС (2000), ухвалення першої “Стратегії економічного і соціального розвитку України на 2004-2015 роки: шляхом європейської інтеграції” (2004), затвердження Плану дій Україна-ЄС (2005), початок створення засадничної бази для набуття Україною повноправного членства в Європейському Союзі. Україна почала брати участь у заходах в рамках “Програми партнерство заради миру” та Ради євроатлантичного партнерства. Підтримано наміри України щодо отримання статусу спостерігача в рамках Договору про Енергетичне Співтовариство.
2008-2013	Україна приєдналася до СОТ (2008), створені умови для інтеграції ринку України у Спільний ринок ЄС. Курс на набуття повноправного членства в ЄС був закріплений законом України “Про засади внутрішньої і зовнішньої політики (2010)”. Парафування Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (2012). Переговори щодо створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, набули чинності угоди про спрощення оформлення віз. 22.02.2013 ухвалено заяву ВРУ “Про реалізацію євроінтеграційних прагнень України та укладення Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом”. Рішення Кабінету Міністрів про призупинення процесу підготування до підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (21 листопада 2013р.) спричинило масові протести і призвело до зміни влади в країні.
2014-теп. час	Рішення Ради національної безпеки і оборони України “Про невідкладні заходи щодо європейської інтеграції України”. Ратифікація Угоди про асоціацію між ЄС та Україною, прийнято Розпорядження “Про схвалення рекомендації Ради асоціації між Україною та ЄС про імплементацію Порядку денного асоціації між Україною та ЄС” (№207). Станом на 22 квітня 2015 р. Уряд ухвалив 33 розпорядження про схвалення 129 планів імплементації 179 актів законодавства ЄС.

Джерело: [17]

Найбільш плідна співпраця між Україною і Європейським Союзом на сучасному етапі європейської інтеграції пов'язано саме з її комерційно-економічними аспектами. Синхронна ратифікація Угоди Верховною Радою України і Європарламентом 16 вересня 2014 року про асоціацію між Україною та Європейським Союзом стала вирішальним кроком на шляху від намірів партнерства і загальних декларацій до реального торгово-економічного співробітництва. Саме це є основою для майбутнього повноправного членства України в Євросоюзі і подальшої багатосторонньої реформації країни відповідно до європейських стандартів та цінностей [18].

Угода про асоціацію за своїм обсягом і тематичним охопленням є найбільшим міжнародно-правовим документом, вона визначає якісно новий формат відносин між Україною та Європейським Союзом на принципах «політичного об'єднання і економічної інтеграції» є стратегічним орієнтиром для системних соціально-економічних реформ в Україні. Угода про асоціацію містить більше 900 сторінок, більшість з яких присвячені торгівлі. Проте, загальні економічні фундаментальні зміни в Україні також заплановані: спрощення ведення бізнесу, посилення захисту споживачів, більш точний контроль за використанням державних коштів і створення дійсно незалежної судової системи[43].

Угода вступить в силу після ратифікації всіма Сторонами. На сьогодні Угоду було ратифіковано Україною і Європейським парламентом, а також 14 країнами-членами Європейського Союзу (Румунія, Литва, Латвія, Болгарія, Мальта, Словаччина, Естонія, Угорщина, Швеція, Польща, Чехія, Хорватія, Данія, Ірландія).

Одна з найважливіших частин Угоди передбачає створення поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі між Україною і Європейським Союзом, яка забезпечує [10]:

- скасування сторонами ввізних мит на більшість товарів;
- реалізація правил походження товарів;
- спрощення митних процедур;

- запровадження в Україні технічних регламентів, процедур, санітарних і фітосанітарних заходів та заходів для безпеки харчових продуктів відповідно до європейських;
- запобігання шахрайства, контрабанди та інших правопорушень у сфері транскордонного переміщення товарів;
- зміцнення в Україні захисту прав інтелектуальної власності.

В результаті суттєвої лібералізації торгівлі між сторонами і створення найбільш сприятливих умов для доступу до ринків послуг передбачається досягнення певних результатів (рис. 1.1).

Рис. 1.1. Результати створення Зони вільної торгівлі між Україною та Європейським Союзом

*Розроблено автором на основі даних [10]

Створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС буде відбуватися поступово протягом 10 років. Відповідно до Угоди, ЄС і Україна обмежує лібералізацію в декількох ключових областях, вводячи тарифні квоти і зобов'язання. В цей перехідний період, що веде до повної лібералізації, лібералізація застосовується тільки до 7 років для ЄС і до 10 років для України. Це означає, що скасування тарифів ЄС для України буде швидким (більшість лібералізацій відбуватиметься протягом перших років після набрання чинності Угоди), в той час як Україна лібералізує більшість тарифів пізніше в перехідний період. В цьому плані пропозиція України для ЄС є консервативнішою, ніж пропозиція ЄС для України.

РОЗДІЛ 2

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

2.1. Тенденції гармонізації законодавства України з правом ЄС

Підписання Україною Угоди про партнерство та співробітництво з Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами у 1994 р. (УПС) [20], а також прийняття інших документів, що визначали правові основи співпраці організації з нашою державою створило відповідні передумови для гармонізації законодавства України із законодавством ЄС.

Однак гармонізація, передбачена цими документами, поряд із загальними рисами характеризувалася суттєвими відмінностями від аналогічного процесу, на рівні ЄС та у відносинах ЄС з третіми країнами. Спільною, звичайно, залишилася загальна мета гармонізації, яка полягає у створенні єдиного правового середовища для всіх суб'єктів ринкових відносин. Однак для досягнення цієї мети насамперед потрібно нівелювати відмінності, які існують у національних правилах, що регулюють цей тип відносин. В українській версії – гармонізація вітчизняного законодавства в рамках співпраці між нашою державою та Європейським Союзом також спрямована на створення сприятливих умов для доступу наших виробників та постачальників послуг до спільного ринку ЄС. Крім того, цей процес створює правову базу для створення регуляторного середовища, близького до того, який вже існує в країнах-членах Союзу, тим самим сприяючи залученню бізнесменів з країн-членів асоціації європейської інтеграції до активної діяльності в Україні. Їх присутність у вітчизняних просторах покликана сприяти економічному розвитку держави, а також залученню іноземних інвестицій в економіку України [25].

Відповідно, гармонізація законодавства України об'єктивно прискорює інтеграцію України до Європейського Союзу, водночас, цей процес повинен

враховувати характер відносин між сторонами, який визначає особливі шляхи та принципи його здійснення.

Насправді процес узгодження законодавства України із законодавством ЄС розпочався до набрання чинності УПС, та стосувався регулювання конкуренції, трудових та соціальних відносин. Цей період можна вважати етапом добровільної гармонізації [5]. Його характерними ознаками є відсутність специфіки зобов'язання сторін у цій сфері, а також одностороння діяльність України щодо гармонізації її законодавства з ЄС.

Однак цей процес не можна вважати абсолютно стихійним, оскільки українська держава мала можливість використовувати відповідні акти європейської спільноти і аналізувати практику інших країн, також гармонізувати національне законодавство до законодавства ЄС. Зокрема, Біла книга, прийнята Комісія ЄС в 1995 році визначила пріоритети для гармонізації законодавства країн Центральної та Східної Європи [7].

Адаптація законодавства України до Європейського Союзу, передбачена статтею 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами (Європейським Союзом) і їх державами-членами, є однією із головних складових політики європейської інтеграції України, а також – одним з найважливіших аспектів співробітництва України та ЄС [30].

На сьогодні адаптація законодавства України до законодавства ЄС відбувається у відповідності до положень Закону України про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу від 18 березня 2004 року № 1629-IV (далі – Загальнодержавна програма) [30].

З метою реалізації Загальнодержавної програми розробляються щорічні плани заходів (далі – ПЗ). Плани включають перелік заходів, здебільшого щодо розробки проектів законодавчих актів (із зазначенням відповідних аспис та відповідальних органів виконавчої влади) та супроводження їх прийняття Верховною Радою України. З цією метою, а також з метою забезпечення систематизації, послідовності та плановості роботи у сфері адаптації, Координаційна рада схвалила на шостому

засіданні Прогресивний план адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, який враховує зобов'язання України у сфері адаптації законодавства (погоджені на сьогодні в ході переговорного процесу) та дозволяє вже зараз розпочати підготовку до виконання Угоди [24].

По суті Прогресивний план є орієнтовним планом робіт з адаптації законодавства на коротко- та середньострокову перспективу та має використовуватись під час підготовки щорічних планів заходів.

2.2. Оцінка торговельно-економічного співробітництва між Україною та ЄС

На момент підписання Угоди про асоціацію з ЄС Україну хвилював, перш за все, доступ до відкритого інвестиційного режиму. Україні були необхідні іноземні інвестиції для розвитку національної економіки, втім, як і в даний час. Придбавши самостійність, Україна залишилася наодинці зі своїми економічними і політичними реаліями. Слабкі інтеграційні позиції України і невідповідність її характеристик політичним і економічним критеріям вступу в ЄС залишили Україну позаду країн Центральної і Східної Європи, які активно і продуктивно здійснювали складні і багатогранні ринкові перетворення [44].

Українські експерти та економісти говорять про цілий ряд проблем в налагодженні торгово-економічних відносин ЄС з Україною: хронічна недостатність торгівлі; відсутність розширення в товарній структурі; відсутність в перспективі нарощування експортного потенціалу та проблеми імпорту. Серед основних перешкод, що перешкоджають інтеграції країни, українські фахівці називали [9]:

- 1) неготовність правової системи України, яка вимагає гармонізації та адаптації до загальних правил ЄС;
- 2) великі ризики для найважливіших експортних галузей української економіки (металургія і агропромисловий комплекс) на європейському ринку (низька конкурентоспроможність за якістю і висока вартість товарів);

3) труднощі виконання певних фінансових обов'язків перед ЄС через нестабільний фінансовий стан [9].

Проривним у відносинах України і ЄС був 2008 року, коли вона вступила в СОТ. В цьому ж році почався процес підготовки угоди про розширену і всеосяжну зону вільної торгівлі та асоціацію з ЄС (далі - Угода про ЗВТ). Ключовим завданням у реалізації цього процесу було вдосконалення системи координації міжнародної інтеграції України на політичному рівні. Модернізація системи координації міжнародної інтеграції повинна була включати в себе процеси по впровадженню ефективного централізованого інституційного координаційного механізму. Це було направлено на здійснення моніторингу та аналізу ефективності реалізації державної політики євроінтеграції України, зокрема щодо впровадження внутрішніх реформ, спрямованих на зближення з ЄС [23].

Після бурхливих подій кінця 2013 - початку 2014 рр. відбулося кілька принципово важливих змін в розумінні політико-юридичних питань і питань безпеки, які є складовою частиною Угоди про асоціацію України з ЄС.

Економічна частина Угоди передбачає глибоку економічну інтеграцію України з ЄС, а також створення зони вільної торгівлі (ЗВТ). З 16 березня 2014 року Верховна рада України схвалила законопроект про ратифікацію угоди, який в цей же день був підписаний президентом України П. Порошенком. Першого листопада 2014 року Україна приступила до створення ЗВТ з ЄС, однак, на вимогу Росії 12 вересня 2014 року в Брюсселі на переговорах «Україна - Росія - ЄС» була досягнута домовленість про відстрочення імплементації угоди про створення зони вільної торгівлі Україна - ЄС до 31 грудня 2015 р. [14].

Положення щодо ЗВТ України з ЄС почали діяти з 1 січня 2016 року в режимі тимчасового застосування. Створення ЗВТ між Україною та ЄС передбачає лібералізацію [14]:

- торгівлі товарами і послугами;
- рух капіталів;

- рух робочої сили (частково) .

Передбачена Угодою про ЗВТ з ЄС лібералізація «принципово всіх» тарифів і мит (з урахуванням правил СОТ, обсягів і графіків виконання), в подальшому може дати такі результати [31]:

- спрощення та комп'ютеризація митних процедур, подолання корупції, зниження часу і витрат на митне оформлення. Крім того, передбачається надання технічної допомоги українським митникам з боку колег з ЄС;

- скасування або істотне зменшення митних тарифів для більш ніж 97% тарифних ліній (або 95% обсягу двосторонньої торгівлі між Україною та ЄС).

У той же час скасування Україною імпорتنих мит призведе до необхідності переобладнання митниць, перепідготовки кадрів і скорочення надходжень до державного бюджету України [15].

Крім того, ЄС запропонував Україні, як і іншим країнам, з якими були укладені угоди про ЗВТ, істотну асиметрію тарифного захисту на користь ЄС, в першу чергу, з агропромислових товарів і продукції. Так, традиційно високі ставки спостерігаються в торгівлі сільськогосподарськими товарами, при цьому ринок ЄС виявляється більш захищеним, ніж ринок України.

Отже, зазначений підхід до формування ЗВТ, який асиметрично вигідний ЄС, може створити для України серйозні економічні проблеми, перш за все, для розвитку сектора сільського господарства і продовольства.

Гармонізація стандартів, технічного регулювання та процедур оцінки відповідності, передбачена Угодою про ЗВТ з ЄС, після його впровадження в Україні відповідно до прийнятих в ЄС нормами, може призвести до таких наслідків [26]:

- розширяться можливості для експортування українських товарів не тільки в ЄС, але і в треті країни, що значно посилить експортний потенціал країни;

- зміцняться позиції національного виробника і на внутрішньому ринку, що, зокрема означає забезпечення українських споживачів якісною продукцією;

- з'являться можливості отримання часткової компенсації своїх витрат на гармонізацію за рахунок фінансової та технічної допомоги з боку ЄС.

Однак вартосказати і про те, що для гармонізації законодавства України з нормами ЄС потрібні додаткові витрати. На даний момент незрозуміло, з яких джерел в Україні будуть покриватися відповідні витрати на проведення інституційних реформ, оскільки державних фінансових ресурсів недостатньо навіть для підтримки поточної спроможності здійснювати критично важливі соціальні виплати.

Терміни імплементації актів законодавства ЄС, які Україна взяла на себе зобов'язання практично впровадити в національну правову систему у відповідність з нормами ЄС, становлять від 2 до 7 років з моменту набуття Угодою про ЗВТ в силу. Здається, що це дуже короткі терміни для гігантського обсягу роботи по впровадженню нової системи стандартів. Відзначимо, що в Україні відсутня необхідна кількість кваліфікованих фахівців, здатних в стислі терміни виконати завдання імплементації актів законодавства ЄС в рамках ЗВТ [37].

Відмінною рисою ЗВТ між Україною та ЄС є здійснення комплексної програми адаптації змісту секторальних законодавчих і підзаконних актів України до відповідних стандартів ЄС. Це дозволить в значній мірі усунути нетарифні (технічні) бар'єри в торгівлі між Україною та ЄС і забезпечити розширений доступ українських експортерів на внутрішній ринок ЄС.

Лібералізація торгівлі між Україною та ЄС може також привести до вдосконалення правил торгівлі на внутрішньому ринку відповідно до норм ЄС і до розширення присутності європейських експортерів на українському ринку, що сприяє більш повному задоволенню українців якісними товарами [33].

Вимоги, які Україна повинна виконати для введення ЗВТ між Україною та ЄС, фактично збігаються з програмою необхідних для України реформ. У той же час створення ЗВТ між Україною та ЄС зажадає серйозних зусиль з боку України щодо уніфікації своїх технічних регламентів і стандартів якості виробленої продукції [33].

В умовах впровадження ЗВТ Україні необхідно взяти на себе чіткі зобов'язання щодо приведення у відповідність з європейською практикою своєї політики в сферах конкуренції, корпоративного управління, регулювання внутрішнього ринку, екологічної безпеки і т.д. [27].

Угода про ЗВТ ЄС з Україною передбачає істотне поліпшення бізнес-середовища в Україні, перехід до європейських стандартів і способів ведення бізнесу. З боку ЄС уже зараз потрібно реалізація відповідної підтримки, яка повинна включати в себе [27]:

- надання технічної допомоги;
- інвестиції в розвиток інфраструктури;
- підготовку кваліфікованих управлінських кадрів.

Відповідно до програм економічного реформування 2012-2013 рр. українським урядом були зроблені перші кроки щодо поліпшення інвестиційного клімату, включаючи дерегулювання підприємницької діяльності, вдосконалення бюджетного і податкового законодавства. Зокрема, в 2012 році була прийнята нова редакція Митного кодексу та Стратегія митного співробітництва між Україною та ЄС, вступив в силу новий Кримінальний процесуальний кодекс, схвалено Концепцію розвитку системи управління державними фінансами, розпочато неформальний Діалог Україна–ЄС, що стосується питань бізнес-клімату [17].

В рамках дії зони вільної торгівлі ЄС та України щодо поточної платоспроможності і руху капіталу, домовилися не обмежувати і дозволяти проводити будь-які платіжні операції з поточними рахунками платіжного балансу між ЄС та Україною у вільно конвертованій валюті. Крім того, сторони зобов'язуються забезпечувати вільний рух капіталу, пов'язаного з надходженням прямих інвестицій, а також ліквідацію або репатріацію цих інвестицій. Передбачається, що на тлі використання існуючих конкурентних переваг української економіки це стане додатковим аргументом на користь прямих іноземних інвестицій у виробництво товарів і послуг, орієнтованих на експорт в країни ЄС [34].

Україна і ЄС зобов'язалися забезпечувати вільний рух капіталу, пов'язаного з наданням кредитів, що стосуються комерційних операцій, а також капіталу, пов'язаного з інвестиційним портфелем і фінансовими позиками і кредитами інвесторів іншої сторони договору. Згідно з умовами Угоди, Україна та ЄС, в разі крайньої необхідності, можуть вводити захисні заходи щодо руху капіталу між собою на термін до 6 місяців [43].

Цілий ряд передбачених Угодою заходів пов'язаний з величезними інвестиціями, які навряд чи можуть бути в значній частині покриті фондами ЄС з урахуванням поточної фінансової напруженості в ЄС.

Таким чином, необхідно розуміти, що підписання Угоди про асоціацію України в ЄС, яке відбулося 21 березня 2014 р означає отримання Україною перспективи членства в ЄС. Однак, ні Європейський союз, ні інститути ЄС, ні держави-члени ЄС не можуть дати юридичне зобов'язання прийняти Україну в члени ЄС, оскільки відсутній правовий механізм примусового виконання цього зобов'язання. Надання перспективи членства в ЄС є лише політичним зобов'язанням [35].

Отже, оцінюючи умови Угоди про Асоціацію України з ЄС, можна зробити кілька попередніх висновків [29]:

- жорстке регулювання ведення бізнесу в Україні призводить до падіння конкурентоспроможності вітчизняних виробників у порівнянні з іноземними. У той же час навіть для невеликих підприємств зростають можливості збуту української продукції на ринки ЄС;

- технічні стандарти ведення бізнесу ЄС створюють в окремих випадках необхідність додаткових інвестицій, однак ці норми протиставляються технічним стандартам експорту в інші країни;

- Угода з ЄС дозволить значно знизити, а в подальшому, можливо, звести до нуля вплив гігантського тіньового сектора в економіці України, як в системі зовнішньої торгівлі, так і в конкурентному середовищі.

РОЗДІЛ 3

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ І ЄС

3.1. Проблемні аспекти та ризики співробітництва Україна – ЄС в контексті реалізації угоди про асоціацію

На нинішньому етапі розвитку України європейська інтеграція визнана ключовим пріоритетом зовнішньої політики, який передбачає проведення системних реформ в усіх сферах життя відповідно до норм і стандартів ЄС, у процесі чого наша держава відкриває перед собою можливість стати невід’ємною складовою розвинутої європейської спільноти, зберігаючи при цьому територіальну цілісність та політичну незалежність. Напередодні підписання Угоди політичний дискурс в Україні був перевантажений спекуляціями, насамперед, навколо термінів підписання Угоди та її розділення на дві частини [31].

На сучасному етапі проблеми співпраці України та ЄС все ще існують у багатьох аспектах. Зокрема, можна виділити такі сфери існування проблем: безпеки, торгівельно-економічна, політична, правова.

Сучасна економічна та політична криза вкрай негативно позначились на тенденціях соціально-економічного розвитку України, що виникли внаслідок наступних обставин: високорівня корупції, розкрадання державних коштів, відкидання думки громадськості, високого рівня бюрократії та відсутності ефективної, результативної діяльності практично в усіх державних структурах, а також недосконалості нормативно-правового регулювання певних аспектів [43].

Проявами проблемами є: відсутність правового та науково усталеного визначення євроінтеграційної політики України та її статусу, а також термінологічна неточність у політико-правових документах даного терміну призводить до виникнення багатьох непорозумінь, відсутність ефективної координації в цій сфері, фрагментарне залучення інститутів громадянського суспільства до реалізації євроінтеграційної

політики, недостатнє кадрове забезпечення процесу європейської інтеграції, окремі координаційні функції нормативно закріплені й фактично виконуються більш ніж одним органом, відсутність механізмів політичної відповідальності суб'єктів державної влади, їх підзвітності громадянам, низька владна і політична культура, політична корупція на всіх рівнях державної влади, низький рівень дотримання законності суб'єктами державної влади, які впливають на реалізацію основних завдань Угоди про асоціацію України та ЄС, а також безпосередньо інтеграційного процесу України до ЄС [12].

Досвід подолання аналогічних проявів свідчить про успішність та позитивні наслідки для країн, які реалізували завдання аналогічної угоди, а також всі країни пройшли трансформаційний період від планової економіки до ринкової, що для демократичного суспільства є безумовним фактором досягнення успіху. Країна, яка не є членом Європейського Союзу, однак бере на себе зобов'язання модернізувати та модифікувати реформи в політичній, торгівельно-економічній, соціальній, культурній сферах та в сфері безпеки, а в обмін, така країна, отримує фінансову, технічну та інші види допомог для проведення цих реформ від Європейської Спільноти, а також безмитний доступ до частини або всіх ринків ЄС [42].

Слід врахувати, що й на сьогодні доступ України до ринку ЄС у торгівлі товарами є навіть менш пільговим, ніж для інших країн СНД. Йдеться про основні торгові режими: режим найбільшого сприяння (РНС) та режим Генеральної системи преференцій (ГСП). На сьогодні існують дві категорії продуктів, яких стосується ГСП: нечутливі, для яких встановлені нульові ставки мита, і чутливі, для яких ставки знижуються. Схема передбачає значне зниження ввізних мит для більшості промислових товарів, але дещо менше зниження мит на сільськогосподарську продукцію. В даний час ЄС застосовує більш сприятливі системи преференції, зокрема ГСП+режим «Все, крім зброї» [45].

Серед ключових питань торговельної політики, які існують між ЄС та Україною, одним з найважливіших є питання стандартів. На сьогодні в Україні лише чверть

національних стандартів гармонізовано зі стандартами ЄС. Через проблеми з гармонізацією стандартів переважна більшість видів української продукції тваринництва не може бути експортована в країни ЄС [37].

Таким чином нинішні параметри зовнішньої торгівлі між Україною та ЄС досить скромні і суттєво обмежені, вони не свідчать про взаємне інтеграційне устремління двох економік. Можна було б очікувати, що успішна реалізація глибокої і всеосяжної ЗВТ значно розширить можливості реалізації інтеграційного потенціалу зовнішньої торгівлі ЄС з Україною. У великій мірі цьому насамперед мають сприяти умови угоди про ЗВТ [2].

Загрози й ризики, пов'язані з невирішенням існуючих проблем у сфері реалізації ЄПС в Україні [21]:

- Скорочення технічної допомоги ЄС у зв'язку з несумлінним ставленням української сторони до співробітництва в межах ЄПС та виникнення необхідності фінансування заходів посилення українсько-польсько-білоруського співробітництва виключно зарахунок коштів бюджетів України.
- Погіршення іміджу України, зростання недовіри до українських інституцій як партнерів для співробітництва.
- Втрата Україною можливостей вивчення європейського досвіду адміністрування та його імплементації в нашій державі.

Угода про асоціацію та зону вільної торгівлі між Україною та ЄС надає українським виробникам нові можливості стосовно збільшення та диверсифікації експорту своєї продукції, втім це не відбуватиметься автоматично, а вимагатиме здійснення певних реформ. За експертними розрахунками, існуючі нетарифні обмеження між ЄС та Україною еквівалентні митним тарифам у розмірі 11,8 % – для продукції аграрного сектору та 3,2 % – для промислової продукції. Тобто, фактично саме нетарифні бар'єри на сьогодні виступають у ролі головного обмеження у розвитку українського експорту до країн ЄС [40].

Вступ України до ЄС залежить від багатьох умов. Але серед них треба виокремити два основних. Перша – готовність України до інтеграції до Євросоюзу, яка визначається відповідністю країни Копенгагенським критеріям. Друга – спроможність ЄС до подальших розширень, а також згода як керівних інституцій ЄС в цілому, так і усіх країн членів на прийняття України до Об'єднаної Європи. Як щодо першої, так і другої умов існує низка проблем, які потребують свого розв'язання. Передусім, з одного боку, зазначимо, що ступінь відповідності України Копенгагенським критеріям залишається дуже невисокою. По-перше, Україна, незважаючи на низку успіхів, підтверджених зокрема її вступом до СОТ, все ще не досягла такого ступеню економічного розвитку, який би зробив її економіку конкурентоздатною нарівні із країнами – членами Спільного ринку. Складність набуття відповідного рівня економічної спроможності відбиває й актуальний стан перемовин Києва та Брюсселю про Асоціацію України з ЄС, до якої як складова сходять угода про створення Зони вільної торгівлі поміж сторонами переговорів. По-друге, соціальна політика української держави також ще далека від мінімальних європейських вимог, про що, наприклад, свідчить стан ратифікації та виконання Києвом Соціальної Хартії [35].

Нарешті, виконання Україною майбутніх союзницьких зобов'язань також залишає багато питань без належних відповідей. Наприклад, в офіційній державній звітності відсутня чітка картина дійсного стану речей стану щодо того, яку частину Європейського права спромоглася адаптувати українська держава, скільки ще часу залишається для виконання країною цієї частини свого «домашнього завдання» за таких, відзначимо, надто невисоких темпів євроадаптації національної правової системи [2].

Головною перешкодою на шляху інтеграції України в ЄС є відсутність широкого консенсусу у відношенні європейського вибору. Наприклад, хоча президент визначив інтеграцію в ЄС в якості стратегічного пріоритету в політиці України нарівні державних інститутів (парламенту, міністерств і відомств), то проблеми процесу інтеграції мають не тільки різні інтерпретації, а й у багатьох випадках ще не серйозно

обговорюється. Міністерства і відомства, необхідно мати чітку структуру адміністративних органів (департаментів), які будуть працювати виключно на проблемах, пов'язаних з інтеграцією України в ЄС. Це, мабуть, варто формування окремого структурного підрозділу під егідою Кабінету Міністрів України, який здійснюватиме міжгалузеву координацію співпраці між Україною і ЄС. Разом з цим, необхідно чітко визначити роль і функції структур, сформованих в рамках УПС, і, зокрема, розробити засоби для підвищення їх ефективності [1].

Проблемним аспектом співробітництва України з ЄС є також існування так званих меж розширення ЄС. Відповідно до ст. 49 Договору про ЄС «Будь-яка Європейська держава, яка поважає цінності, відображенні у ст. 2 і зобов'язується їх просувати,... може стати членом Союзу». Проте фактично рішення щодо приймання нових членів є політично зумовленими, і нині офіційно проголошено раунд «без подальшого розширення ЄС». Зокрема, президент Єврокомісії Жан-Клод Юнкер заявив: «Жодного розширення ЄС не відбудуватиметься протягом наступних 5 років» [41].

Ще однією проблемою інтеграції України до ЄС є не гармонізоване до європейських стандартів українське законодавство. Повинна здійснитись адаптація українського законодавства із європейським, це має здійснюватись зарахунок реформування української правової системи та поступове приведення її у відповідність із європейськими стандартами. Ця адаптація повинна охопити приблизно усі сфери права, такі як : приватне, митне, трудове, фінансове, податкове законодавство, законодавство про інтелектуальну власність, охорону праці, життя та здоров'я, навколишнього середовища та багато іншого. Але на даному етапі для України здійснення таких заходів є неможливими [11].

Крім того, на сьогодні в умовах агресії Росії по відношенню до України як у воєнному, так й інформаційному плані процес інтеграції України в ЄС є досить ускладненим, про що свідчать заяви окремих країн-членів співтовариства про небажання бачити Україну у складі ЄС. Крім того, процеси кризи, що охопили Європу,

великий вплив безробітних мігрантів та бажання окремих держав вийти зі складу співтовариства ускладнюють ситуацію та провокують настання нових проблем [19].

Таким чином, на сучасному етапі очевидні певні позитивні зрушення у відносинах України та ЄС, проте разом із тим існує низка серйозних проблем, що потребують негайного вирішення, оскільки вони є гальмівним чинником у розвитку більш тісних стосунків. Варто зазначити, що поділити такі відносини можна на три групи: внутрішньодержавні, пов'язані, у першу чергу, із наближенням норм законодавства України до європейського та його обов'язкової реалізації; зарубіжні (наприклад, небажання окремих західних країн надати можливість вступу до ЄС) та двосторонні.

3.2. Шляхи попередження та вирішення проблемних аспектів щодо реалізації угоди про асоціацію

На шляху до майбутнього членства України в ЄС потрібна наполеглива спільна робота уряду, громадянського суспільства, наукових та культурних кіл, бізнесу та інших частин українського суспільства.

Незважаючи на те, що євроінтеграція для України це дійсно складний процес, вже зроблено рішучі кроки на шляху до членства в Європейській Союз, тому постає необхідність в найближчі строки сприяти усуненню усіх можливих перешкод на шляху до євроінтеграції, а саме [32]:

- а) по-перше, обстоювати відповідність критеріям, що визначені Європейським Союзом;
- б) по-друге, виконувати всі зобов'язання та відповідальність, дотримуватися умов, необхідних для вступу до ЄС;
- в) по-третє, привести всі органи влади у стан гармонійного функціонування та поглибити взаємозв'язки та контакти з державами членами Євросоюзу.

У відповідності до умов Угоди про асоціацію з ЄС передбачений механізм поступового впровадження нових правил і стандартів протягом періоду від двох до

п'яти років залежності від виду продукції[24]. Наприклад, протягом двох років Україна повинна підготуватися до застосування європейських норм при виробництві продукції машинобудування або засобів індивідуального захисту (усього дев'ять видів продукції за два роки), а для систем управління залізницею або будівельних виробів передбачені терміни у п'ять років (рис. 3.1) .

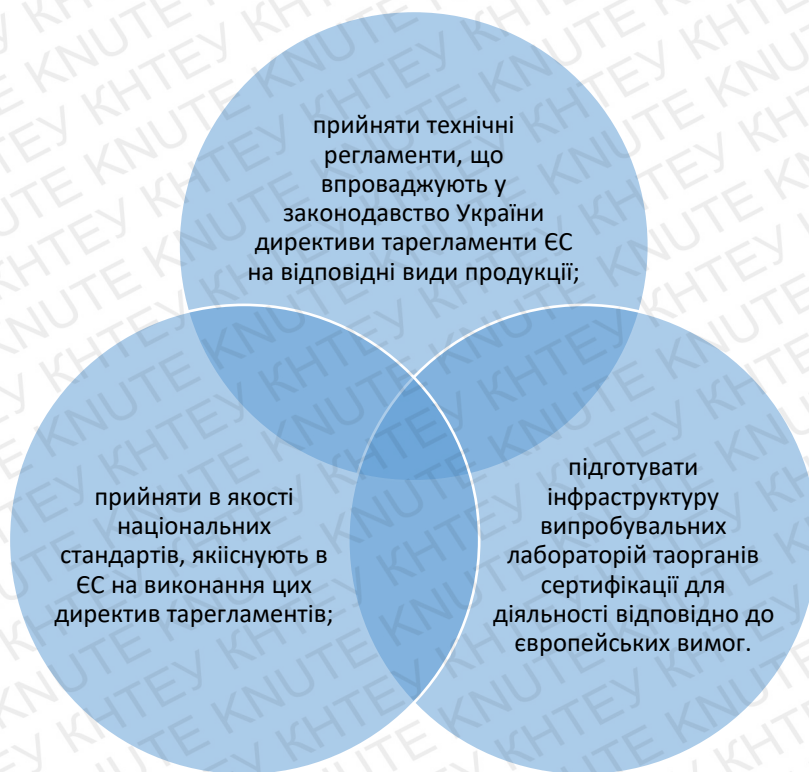

Рис. 3.1. Напрями підготовки протягом зазначених періодів

*Розроблено автором на основі даних [24]

Для того, щоб ця Угода змогла відіграти свою позитивну роль, потрібно забезпечити відповідне фінансування з Державного бюджету розроблення нових законів, змін до чинних, розроблення технічних регламентів і пов'язаних з ними стандартів. Для цього може використовуватися фінансування зарадунок прибутку організацій галузі та інших підприємств, установ і організацій, а також міжнародних фінансових організацій та програм технічної допомоги для виконання програм розвитку еталонної бази, стандартизації, захисту прав споживачів. Скоріш за усе,

потрібна також технічна та фінансова допомога від ЄС для реалізації відповідного плану заходів щодо адаптації законодавчої та нормативної бази [39].

На сучасному етапі очевидні певні позитивні зрушення у відносинах України та ЄС, проте разом із тим існує низка серйозних проблем, що потребують негайного вирішення, оскільки вони є гальмівним чинником у розвитку більш тісних стосунків. Варто зазначити, що поділити такі відносини можна на три групи: внутрішньо державні, пов'язані, у першу чергу, із наближенням норм законодавства України до європейського та його обов'язкової реалізації; зарубіжні (наприклад, небажання окремих західних країн надати можливість вступу до ЄС) та двосторонні [36].

Незважаючи на проблеми, які існують на сучасному етапі у відносинах України та ЄС, існують широкі та важливі перспективи розвитку цих стосунків. За сприяння ЄС та виконання вимог, які ставить організація перед Україною, у тому числі проведення комплексу необхідних реформ та подолання кризових явищ корупції та інших, перспективи розвитку відносин між Україною та ЄС є досить позитивними та пріоритетними [28].

Для подальшої інтеграції України до ЄС слід продовжити диверсифікацію українського експорту на європейських та світових ринках. Необхідно також пришвидшити перехід на європейські стандарти виробництва для формування зовнішньоекономічного потенціалу і подальшого розширення зовнішньоекономічної діяльності. Поглиблена та всеохоплююча зони вільної торгівлі між Україною та ЄС дає можливість Європі мати в особі України надійного партнера і форпост євроінтеграції без формального членства, але з масштабним залученням до євроінтеграційних механізмів [28].

Отже, для подальшої інтеграції України до ЄС слід продовжити диверсифікацію українського експорту на європейських та світових ринках. Необхідно також пришвидшити перехід на європейські стандарти виробництва для формування зовнішньоекономічного потенціалу і подальшого розширення зовнішньоекономічної діяльності. Поглиблена та всеохоплююча зони вільної торгівлі між Україною та ЄС дає

можливість Європі мати в особі України надійного партнера і форпост євроінтеграції без формального членства, але з масштабним залученням до євроінтеграційних механізмів.

Зрозуміло, що Україні вкрай складно у короткостроковий період повністю перебудувати та змінити внутрішню державну систему, тому що занадто довго ця система формувалася під впливом радянської ідеології. Проте сьогодні Україна заявляє про свою рішучість перейти в нову якість: від пострадянської країни, що змушена дотримуватись визначених принципів, знаходячись під впливом з боку більш могутньої держави-сусіда, до країни-інтегральної складової цивілізованого світу, головне призначення якої – поступове вдосконалення та розширення його принципів. Отже, впровадження нового зовнішньополітичного курсу та реалізація політичних реформ дасть можливість Україні у майбутньому стати вагомим регіональним гравцем зі стабільною економічною та політичною системою[1].

З геополітичної точки зору для України, враховуючи її територіальне положення, неможливою є повна ізоляція від Росії. Незважаючи на реалізацію євроінтеграційного зовнішньополітичного курсу, вкрай важливим у майбутньому є встановлення політичного діалогу з РФ.

3.3. Шляхи активізації співробітництва регіонів України та країн ЄС

Необхідність вирішення спільних проблем, що виникають у транскордонному регіоні – суміжних прикордонних територіях сусідніх держав, а саме: територіальне та просторове облаштування, розбудова транскордонної інфраструктури, спільне використання водних та інших ресурсів тощо, розширює сферу державної регіональної політики на міжнародний рівень і потребує врахування стратегій розвитку сусідніх територій. Гострота існуючих проблем у царині регіонального співробітництва турбує і Президента України, який привертає увагу до загроз стабільного регіонального розвитку[8]. Серед них:

- відсутність рівноправних, партнерських відносин між центром і регіонами, втручання органів державної влади у сферу компетенції місцевого самоврядування;
- збереження високих показників монополізації регіональних ринків продовольства та сільськогосподарської продукції тощо;
- збереження орієнтації промислового виробництва індустріальних і старопромислових регіонів на збільшення експорту продукції енергоємного та екологічно ризикованого виробництва (металургійне, хімічне, деревообробне тощо);
- неефективність дотаційних і субвенційних механізмів подолання соціально-економічної відсталості територій; затримки у підготовці та укладанні угод щодо регіонального розвитку як інструменту реалізації стратегій розвитку регіонів. Ці та інші проблеми регіональної політики та євро регіонального співробітництва необхідно вирішувати терміново, враховуючи практику сусідніх країн ЄС [1, с. 7-8].

Існують також такі проблеми транскордонного співробітництва та функціонування євро регіонів [3]:

1. Надзвичайно низька активність регіонів у використанні можливостей для транскордонного співробітництва.
2. Не розвинена інфраструктура транскордонного співробітництва в прикордонних регіонах нашої держави.
3. Недостатній рівень залучення неурядового громадського та ділового секторів до цього процесу.
4. Недосконала нормативна база для розробки проектів, які, як очікується, будуть реалізовані зарахунок державного бюджету.

Виходячи з цього, ми можемо запропонувати такі шляхи вдосконалення транскордонного співробітництва(див. рис. 3.2):

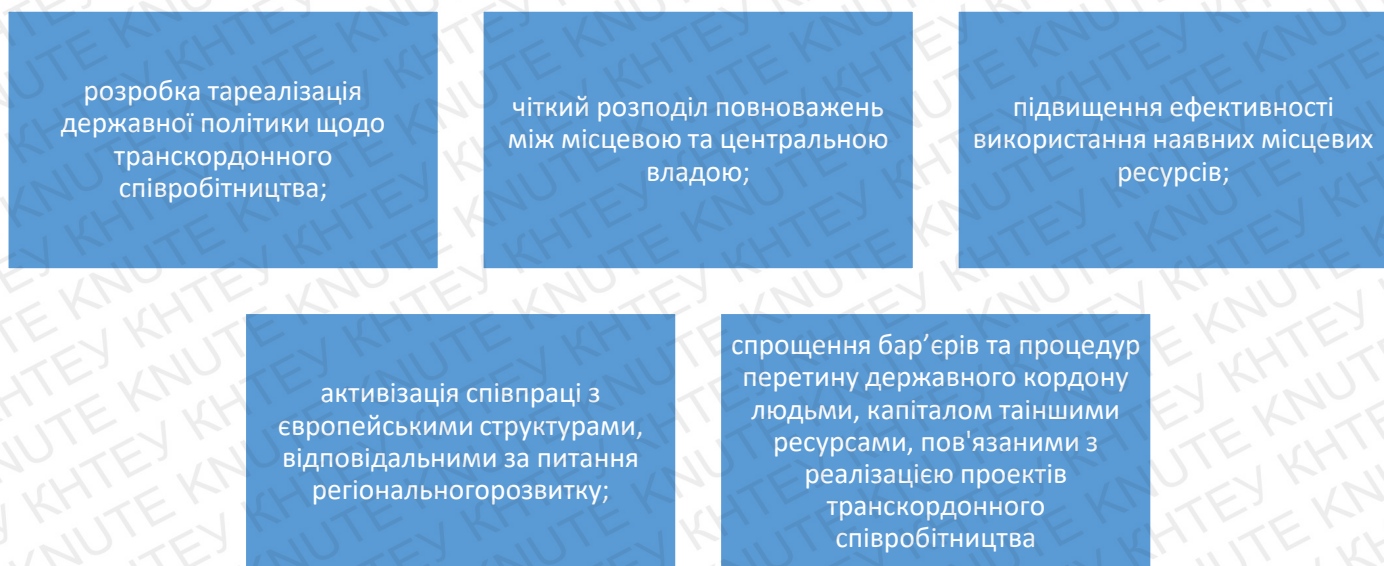

Рис. 3.2. Шляхи вдосконалення транскордонного співробітництва

*Розроблено автором на основі даних [3]

Поглиблення транскордонного співробітництва відкриває нові можливості для активізації економічної діяльності на периферійних територіях та підвищення їх конкурентоспроможності шляхом мобілізації природно-ресурсного потенціалу сусідніх територій. Таке поєднання зусиль для вирішення загальних та однакових проблем найбільш ефективно здійснюється через реалізацію транскордонних проектів у різних сферах суспільного життя. Транскордонне співробітництво в Україні стає одним із важливих напрямків європейської інтеграції, що здійснюється на регіональному рівні і починає займати провідне місце у процесі формування своєї регіональної політики. Тому регіональна політика держави у сфері розвитку транскордонного співробітництва повинна бути спрямована на організацію ефективної системи підготовки та реалізації транскордонних проектів [4].

ВИСНОВКИ

Відповідно до мети та завдань дослідження мною зроблено наступні висновки :

Встановлено, що Європейська інтеграційна політика України - це комплексна діяльність держави в різних сфери суспільного життя, метою яких є створення законодавчих, економічних, політичних, соціальних та міжнародних передумов для входження України до ЄС шляхом приведення їх у відповідність із стандартами Європейського Союзу.

Розглянуто теоретичні підходи до механізму реалізації угоди про асоціацію. Успішна реалізація політики європейської інтеграції можлива лише за умов систематичного використання механізмів реалізації політики державними органами влади, а саме: політичних (вироблення політики), інституційно-організаційних (організація ефективної роботи), економічних (фінансова підтримка), правових (нормативно-правове забезпечення), інформаційних (інформаційно-аналітичне забезпечення реалізації європейської інтеграційної політики).

Визначено, що сучасний етап євроінтеграційного процесу України (з березня 2007 року по теперішній час) характеризується переходом від формату «партнерство і співробітництво» до «політичного об'єднання і економічної інтеграції».

Одна з найважливіших частин Угоди передбачає створення поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі між Україною і Європейським Союзом, яка забезпечує: скасування сторонами ввізних мит на більшість товарів; реалізація правил походження товарів; запровадження в Україні технічних регламентів, процедур, санітарних і фітосанітарних заходів та заходів для безпеки харчових продуктів відповідно до європейських; спрощення митних процедур; запобігання шахрайства, контрабанди та інших правопорушень у сфері транскордонного переміщення товарів; зміцнення в Україні захисту прав інтелектуальної власності.

Проаналізовані напрямки удосконалення механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС. З'ясовано виклики та загрози на шляху інтеграції України до Європейського Союзу. Незважаючи на те, що євроінтеграція для України

це дійсно складний процес, вже зроблено рішучі кроки на шляху до членства в Європейський Союз, тому постає необхідність в найближчі строки сприяти усуненню усіх можливих перешкод на шляху до євроінтеграції, а саме: по-перше, обстоювати відповідність критеріям, що визначені Європейським Союзом; по-друге, виконувати всі зобов'язання та відповідальність, дотримуватися умов, необхідних для вступу до ЄС; по-третє, привести всі органи влади у стан гармонійного функціонування та поглибити взаємозв'язки та контакти з державами членами Євросоюзу.

Досліджено сучасний стан співпраці України та Європейського Союзу. Беручи до уваги, сучасний стан української економіки, зокрема, нестачу фінансових ресурсів та низькі кредитні рейтинги країни підприємствам буде важко залучити необхідні кошти (в тому числі, у формі прямих іноземних інвестицій) для фінансування переходу на нові технічні стандарти. На жаль, Угода про асоціацію не передбачає спеціальної програми фінансової допомоги для вирішення цієї проблеми. У зв'язку з цим виникає термінова потреба у створенні системи фінансової підтримки переходу на нові європейські стандарти.

Визначено перспективи та проблеми реалізації Угоди про асоціацію. Європейський вибір України відкриває нові перспективи співробітництва з розвинутими країнами континенту, надає можливості економічного розвитку, зміцнення позицій України у світовій системі міжнародних відносин. Це – найкращий спосіб реалізації національних інтересів.

Як видно, євроінтеграції України є складною, і на сьогодні достатньо дослідженою, але потребує подальшого перспективного розгляду та глибокого аналізу. Одним з найголовніших завдань дослідників та науковців є комплексна розвідка джерел з метою висвітлення даної теми на належному рівні з урахуванням закордонних іномовних матеріалів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Association Agreement between Ukraine and the EU: content and implementation. [Електронний ресурс].–Режим доступу: https://parlament.org.ua/upload/docs/final_1.pdf
2. CraigP., DeBurcaG. EULaw. Text, Casesand Materials. – N.Y., 2011. – P. 104
3. Official Journal of the European Union, 1998. – L 49. – [Електронний ресурс]. – http://eurlex.europa.eu/JOYear.do?year=1998&serie=L&textfield2=49&Submit=Search&_submit=Search&ihtmlang=en.
4. Report on theimplementation of the agreement about the association between Ukraineand the European unionin 2017. [Електронний ресурс].–Режим доступу:<https://eu-ua.org/sites/default/files/inline/files/association-agreement-implementation-report-2018.pdf>
5. The EU Solution to Deal with the Dutch Referendum Result on the EU-Ukraine Association Agreement. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.europeanpapers.eu/en/europeanforum/eu-solution-deal-dutch-referendum-result-on-the-eu-ukraine-association-agreement>
6. The expected impact of the EU-Ukraine Association Agreement. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.tni.org/en/publication/the-expected-impactof-the-eu-ukraine-association-agreement>
7. Верховна рада України Комітет з питань Європейської інтеграції.–Режим доступу: <http://comeuroint.rada.gov.ua/>
8. Віткін Л.М. Реформування системи технічного регулювання: здобутки та плани на майбутнє // Стратегічна панорама. – №1. – 2016. – С.98–104.
9. Галузева співпраця з ЄС. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://eu-ua.org/ekonomichna-ta-haluzeva-spivpratsia-z-yes>
10. Гнидюк Н., Павлюк С. Наближення законодавства України до права ЄС відповідно до Угоди про асоціацію: між правовими зобов'язаннями та аналізом політики - К.: Європейський інформаційнодослідницький центр, 2016. - 39 с.

11. Євроінтеграція України стає дійсністю / По матеріалам: Ukrainian Journal Economist [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ua-ekonomist.com/6659-uevrontegracya-ukrayini-staye-dysnstyu.html>.
12. Європейська Комісія пропонує тимчасове зниження тарифів на український експорт до ЄС (12/03/2014) / Представництво Європейського Союзу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/press_corner/all_news/news/2014/2014_03_12_01_uk.htm.
13. Євроінтеграційний портал, загальний огляд угоди. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://eu-ua.org/ohliad-uhody-pro-asotsiatsiiu>
14. ЄС-Україна: поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі / Спільна публікація Представництва Євросоюзу в Україні, Міністерства закордонних справ України та Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/documents/virtual_library/dcfta_guidebook_web.pdf.
15. Закон України від 01.07.2010 р. № 2411-VI «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>.
16. Зовнішня торгівля України товарами за січень-листопад 2014 року / Державна служба статистики України. Експресвипуск від 14.01.2015 р. № 7/0/08.2вн-15. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
17. Закон України «Про стандартизацію» від 05.06.2014 № 1315 // Голос України. 2014. – №124. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1315_18
18. Закон України «Про метрологію та метрологічну діяльність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/124-19>
19. Звіт про виконання угоди про асоціацію між Україною та ЄС у 2018 році. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://eu-ua.org/sites/default/files/inline/files/association-agreement-implementation-report-2018.pdf>

20. Зона вільної торгівлі між Україною та ЄС. [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/atm>.
21. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ier.com.ua/ua/Ukraine_EU_project/materials/AA_title_4/barriers/harmonisation
22. Кіщенко С. Реформа системи внутрішніх справ: аналіз державних рішень / С. Кіщенко. — К.: Міжнародний центр перспективних досліджень, — 2015. — 41 с.
23. Кузьо М., Черніков Д., Павлюк С., Хорольський Р. Угода про асоціацію між Україною та ЄС: зміст та імплементація. К.: ГО “Лабораторія законодавчих ініціатив”, 2016.- 50 с.
24. Міністерство закордонних справ України, Угода про асоціацію між Україною та ЄС. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/ua/aboutukraine/european-integration/ua-eu-association>
25. Надтока Г.М. Перспективи євроінтеграції України: порівняльний аналіз розвитку країн-сусідів ЄС / Г.М. Надтока [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/Monitor/may/007.htm>.
26. Назаренко М. О. Комплексний механізм реалізації євроінтеграційної політики України [Текст] : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : Назаренко Марина Олександрівна ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Одес. регіон. ін-т держ. упр. – Одеса, 2014. – 20 с.
27. Органи асоціації. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://eu-ua.org/orhany-asotsiatsii>.
28. Оцінка впливу Угоди про асоціацію/ЗВТ між Україною та ЄС на економіку України: наукова доповідь / заред. акад. НАН України В.М. Гейця, чл.-кор. НАН України, д-ра екон. наук Т.О. Осташко, чл.-кор. НАН України, д-ра екон. наук Л.В. Шинкарук. – К.: «ДУ Інститут економіки та прогнозування НАН України», 2014. – 102 с.

29. Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки, завдання та перспективи. Аналітична записка. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1500/>.
30. Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 346 «Про Урядовий офіс з питань європейської інтеграції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/346-2014-%D0%BF>.
31. Постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. «Про затвердження плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/847-2014-p#n12>
32. Правовий механізм реалізації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://veche.kiev.ua/journal/4682/>
33. Прогрес виконання зобов'язань у рамках УА щодо функціонування зони вільної торгівлі та виконання Розділу IV Угоди про асоціацію. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://eu-ua.org/pytannia-torhivli>
34. Рік виконання Угоди про асоціацію: що загубив уряд у «європейському» звіті [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2016/02/26/7045453/>
35. Стан реалізації угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Наукова стаття. Наукова праця. – 2016. – с. 66–71.
36. Створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС / Урядовий портал [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=244830558.
37. Торговельно-економічне співробітництво Україна – ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/>
38. Транскордонне співробітництво України: стан, проблеми, перспективи: монографія /за заг ред. І.В. Артьомова. – Ужгород: МПП «Гражда», 2012. – 520 с.

39. Угода про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом / Урядовий портал [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=246581344&cat_id=223223535.
40. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_a11.
41. Угода про Асоціацію: як це запрацювало / По матеріалам: Інтернет-видання «Правда» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://pravda.if.ua/news-6838.html>.
42. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_a11.
43. Україна – ЄС: курсом зближення / По матеріалам: Донецька торговельно-промислова палата [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://donetskcci.com/homes/new/191-ukrajina-es-kursom-zblizhennya.html>.
44. Україна-ЄС: проблеми інтеграції / Організаційно-дослідницька робота Інституту стратегічних оцінок (ІСО) при Президентському фонді Леоніда Кучми «Україна» [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.gazeta.dt.ua/international/ukrayina-yes-problemi-integraciyi-_.html.
45. Федонюк С. В. Адміністративна координація та інституційне будівництво в Польщі й інших країнах Центральної та Східної Європи в аспекті підготовки до вступу в ЄС / С. В. Федонюк // Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. – Луцьк, 2009. – № 11 : Міжнародні відносини. – С. 56-67.
46. Чебаненко О., Фітцджеральд М. Новий закон про місцеві вибори: втрачена можливість для реформ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://rpr.org.ua/uploads/files/source/1_briefing_paper_new_local_election_law_ua.pdf.

**Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління і адміністрування**

**РЕФЕРАТ
ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
на тему:**

**“МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА
ЄС”**

Студента 4 курсу, 12 групи,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

Ринкової
Дар'ї
Олександрівни

(підпис студента)

Науковий керівник
кандидат економічних наук,
доцент

Сонько
Юлія
Анатоліївна

(підпис керівника)

Гарант освітньої програми
кандидат економічних наук,
доцент

Головня
Юлія
Ігорівна

(підпис гаранта)

Київ 2020

Реферат

Випускна кваліфікаційна робота містить три розділи, сім підрозділів; загальний обсяг 38 сторінок, включно зі списком використаних джерел, який містить 46 найменувань.

«Механізм реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС»

(назва кваліфікаційної дипломної роботи)

Об'єкт дослідження – процес реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Предмет дослідження – теоретичні засади та практичні аспекти дослідження механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Мета роботи полягає у аналізі механізмів реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Відповідно до поставленої мети було поставлено такі завдання:

- розглянути теоретичні підходи до механізму реалізації угоди про асоціацію;
- здійснити дослідження стану реалізації угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом;
- проаналізувати напрямки удосконалення механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Методологічну основу дослідження склали такі методи дослідження: метод синтезу та аналізу, емпіричний, структурно-функціональний, комплексний, метод структурно-логічного аналізу, а також порівняльний метод

Практичне значення дослідження полягає у комплексному розкритті особливостей реалізації угоди про асоціації між Україною і ЄС, що дозволило обґрунтувати шляхи попередження проблемних аспектів щодо реалізації угоди про

асоціацію. Результати дослідження можуть стати корисними при розробці стратегічних напрямків політики євроінтеграції України.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи 2020.

Рік захисту роботи 2020.

Ключові слова: ЄС, асоціація, євроінтеграція, Угода, СОТ, ЗВТ, механізми, гармонізація.

Анотація

У випускній кваліфікаційній роботі висвітлені механізми реалізації угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом, охарактеризовано теоретичні підходи до механізму реалізації угоди про асоціацію, визначено стан реалізації угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом, запропоновані напрямки удосконалення механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Ключові слова: ЄС, асоціація, євроінтеграція, Угода, СОТ, ЗВТ, механізми, гармонізація.

Annotation

In the final qualifying work established the mechanisms of realization of the agreement on association between Ukraine and the European Union, characterized theoretical approaches to the mechanism of implementation of the association agreement, determined the state of implementation of the association agreement between Ukraine and the European Union, proposed directions for improving the mechanism of implementation of the Association Agreement between Ukraine and the EU.

Key words: EU, association, European integration, Agreement, WTO, FTA, mechanisms, harmonization.

РЕЦЕНЗІЯ

на випускню кваліфікаційну роботу
студентки Ринкової Дар'ї Олександрівни
4 курсу 12 групи денної форми навчання
спеціальності 074 «Публічне управління та адміністрування»
на тему «Механізм реалізації угоди про асоціацію між Україною та ЄС»

Євроінтеграція є головним та незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України. На сьогодні українське суспільство потребує зрозумілої, об'єктивної та всебічної інформації про основні економічні, інституційні та соціальні ефекти Угоди про асоціацію. Така потреба зумовлюється тією обставиною, що переважна частина економічних положень Угоди фактично визначає зміст реформ, які має реалізувати Україна, щоб реально модернізуватись та стати успішною країною в широкому розумінні цього слова.

Актуальність даної проблематики обумовлюється високою її значимістю на сучасному етапі як для українського суспільства так і для світового співтовариства. Обумовлено впливом глобалізації на міжнародні процеси та на міжнародну систему у цілому, де кожна проблема чи питання що постає у межах однієї держави набуває з часом глобального характеру.

Метою дослідження є аналіз механізму реалізації угоди про асоціацію між Україною і ЄС.

Завдання визначені метою дослідження, виконані в повному обсязі. В цілому робота виконана відповідно до методичних рекомендацій, заслуговує позитивної оцінки та рекомендована до захисту.

Начальник відділу адміністративних
послуг Северодонецької міської ради

О. О. Єлісеєва

Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Ринкова Дар'я Олександрівна, повідомляю, що за результатами проведення самостійної перевірки з використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній кваліфікаційній роботі на тему: «Механізм реалізації угоди про асоціацію між Україною та ЄС» не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному варіантах.
Електронна версія моєї роботи ідентична з друкованою.

09.06.2020 року

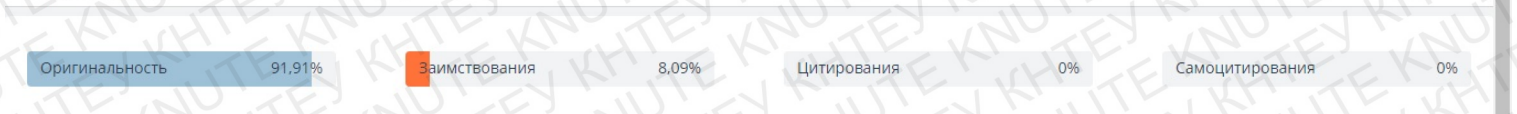
_____ (підпис)

Окончил вуз в 2019 году или готовишься к защите в 2020 году? Приглашаем тебя принять участие в [V Всероссийском конкурсе дипломов «Be First!»](#) Автор лучшей дипломной работы получит ценный денежный приз! Подробнее о конкурсе можно узнать [здесь](#).

АНТИПЛАГИАТ ТВОРИТЕ СОБСТВЕННЫМ УМОМ

пользователь daryarnkv@gmail.com | БАЛЛОВ 0 | ТАРИФ **НМН** Бесплатный доступ (0/0) | МОДУЛИ И КОЛЛЕКЦИИ Подключено: 1 смотреть

ГЛАВНАЯ / КАБИНЕТ /

Полный отчет | Краткий отчет | История отчетов | РАСПЕЧАТАТЬ | ВЫГРУЗИТЬ | СОЗДАТЬ ССЫЛКУ

Свойства документа

Имя исходного файла: 3.1. Проблемні.txt

Авторы документа: Не указано

Параметры проверки

Navigation menu with icons and text: Биржа копирайтинга, Биржа рерайтинга, Заказать перевод, Магазин статей, Уникальность текста, Проверка орфографии, SEO анализ, Синонимы к слову, Уникальность сайта, Уникальность документа, Регулярная проверка, API уникальности, Пакеты символов.

ПРОВЕРКА ТЕКСТА НА УНИКАЛЬНОСТЬ > РЕЗУЛЬТАТЫ

FAQ API проверки

Время проверки уникальности: 20.05.2020 13:21 (UTC +03:00)

Гости 13 текстов в очереди

Новый текст

Проверка уникальности

Уникальность: 96.46%

dt.ua/macrolevel/vevointegraciyiv-kurs-ukr...

3%

Подробнее

Проверка орфографии

Пожалуйста, подождите, текст проверяется на орфографию. Завершено на 25%

SEO-анализ текста

Всего символов: 10456

Заспамленность: 59%

Без пробелов: 9039

Вода: 2%

Количество слов: 136

Арина Мещерякова
Здравствуйте! Хотите, чтобы текст проверялся гораздо быстрее? Тогда рекомендуем приобрести PRO-аккаунт и забыть, что такое долгая проверка: <https://text.ru/pro>

Вы можете повысить скорость нашей проверки

Повысить

Версии текста:

Час назад (UTC +03:00)

Уникальность 96%

Всего символов 10456

Заспамленность 59%

Подсвечено: Неуникальные фрагменты

в ЕС, до якої як складова сходить угода про створення Зони вільної торгівлі поміж сторонами переговорів. По-друге, соціальна політика української держави також ще далека від мінімальних європейських вимог, про що, наприклад, свідчить стан ратифікації та виконання Києвом Соціальної Хартії [35].

Нарешті, виконання Україною майбутніх союзницьких зобов'язань також залишає багато питань без належних відповідей. Наприклад, в офіційній державній звітності відсутня чітка картина дійсного стану речей стану щодо того, яку частину Європейського права спромоглася адаптувати українська держава, скільки ще часу залишається для виконання країною цієї частини свого «домашнього завдання» за таких, відзначимо, надто невисоких темпів євроадаптації національної правової системи [2].

Головною перешкодою на шляху інтеграції України в ЄС є відсутність широкого консенсусу у відношенні європейського вибору. Наприклад, хоча президент визначив інтеграцію в ЄС в якості стратегічного пріоритету в політиці України на рівні державних інститутів (парламенту, міністерств і